

Zbirka odgovorov na vprašanja vezana na uporabo Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18)

Zbrano dne 14. 7. 2020

V zbirki uporabljene okrajšave:

- Gradbeni zakon: Gradbeni zakon (Uradni list RS, št. 61/17 in 72/17),
- Uredba: Uredba o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18),
- Priloga 1: Priloga 1 Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18): Objekti, klasificirani glede na namen njihove uporabe
- Priloga 2: Priloga 2 Uredbe o razvrščanju objektov (Uradni list RS, št. 37/18): Vzdrževalna dela objekta
- Tehnična smernica: Tehnična smernica TSG-V-006:2018 Razvrščanje objektov

1. POJMI, UPORABLJENI V UREDBI:

Vprašanje:

Kaj je objekt v skladu z Gradbenim zakonom?

Odgovor:

Gradbeni zakon ureja pogoje za graditev objektov in druga vprašanja, povezana z graditvijo objektov. Objekt je definiran kot stavba, gradbeni inženirski objekt ali drug gradbeni poseg, ki je sestavljen iz gradbenih proizvodov, proizvodov ali naravnih materialov, skupaj s trajno vgrajenimi inštalacijami in napravami v objektu, ki so namenjene delovanju objekta. Pogoj, da se poseg v prostor šteje za objekt je, da se za njegovo izvedbo izvajajo gradbena, zaključna gradbena ali inštalacijska dela.

Posegi v prostor, pri katerih se ne izvaja gradbenih del, kot npr. parkiranje vozil na določenem mestu (npr. avtodomi, bivalne prikolice), ali odlaganje različnih premičnin (npr. kontejnerji), niso objekti. Če pa se za postavitve v prostor uporabljajo gradbena, zaključna gradbena ali inštalacijska dela (npr. se izkopava ali utrjuje se površina za postavitve, gradi se priključke na javno infrastrukturo) le- ti zgubijo značaj premičnosti in se obravnavajo kot objekt v skladu z definicijo Gradbenega zakona.

Vprašanje:

Kaj je začasni objekt?

Odgovor:

Začasni objekt je objekt, ki je namenjen prireditvam ali sezonski ponudbi in se postavljajo samo za namen in čas prireditve ali med sezono. GZ določa, da za postavitve teh objektov gradbeno dovoljenje in prijava začetka gradnje nista pogoj, zato jih Uredba ne klasificira in ne razvršča.

Vprašanje:

Kaj pomeni samostojen objekt oziroma, kako je treba razumeti pravilo glede razvrščanja dotikajočih objektov? Koliko mora biti objekt odmaknjen, da se ne šteje, da se objekta dotikata?

Odgovor:

Uredba določa, da se razvršča samo samostojen objekt. Navedeno pomeni, da se vedno razvršča celota in ne posamezen konstrukcijski del stavbe. Tako ni mogoče razvrščati npr. temeljne plošče, zunanjšega stopnišča do prvega nadstropja, nadstreška na terasi garaže, saj so to sestavni deli objekta in ne samostojni objekti.

Prav tako Uredba natančneje določa, da v primeru, ko se objekti dotikajo, govorimo o dveh samostojnih objektih samo takrat, ko le-ti niso konstrukcijsko, požarno, vsebinsko - funkcionalno ali drugače fizično povezani. Navedena določba preprečuje namerno drobljenje objektov v primerih, ko gre dejansko za dele objekta in s tem za prizidavo. Ker že sam prehod med objektoma, ki se dotikata, lahko spremeni požarno varnost osnovnega objekta, je le-ta praviloma prepovedan pri samostojno razvrščenem dotikajočem objektu. Pri odločitvi, ali gre za samostojen objekt, je vedno treba ugotoviti, ali se oba objekta lahko razdvoji in vsak objekt zase povsem samostojno funkcionira in še vedno služita svojemu namenu.. Če je odgovor pritrdilen, gre za samostojen objekt.

V primeru, ko se gradi en objekt nad drugim objektom, sta objekta nesporno funkcionalno pa tudi konstrukcijsko povezana, saj streha enega objekta predstavlja tla drugega objekta in zato v tem primeru, ne moremo govoriti o dveh ločenih objektih.

Prav tako se dotikajočega nadstreška, ne more šteti kot samostojnega objekta v primeru, da je ta funkcionalno povezana z osnovnim objektom (povezan preko vhoda in služi kot dodaten odprt pokrit prostor objekta). V tem primeru se nadstrešek ne razvršča ločeno kot samostojen objekt, temveč gre za prizidavo k objektu, čeprav je konstrukcijsko ločen od osnovnega objekta.

Koliko mora biti objekt odmaknjen, da se ne šteje za dotikajoč, Uredba ne definira in je stvar vsakokratne presoje glede na dane okoliščine. Ločenost se lahko utemlji predvsem z možnostjo ločene uporabe (npr. nadkritja vhoda ne moreš utemeljevati z odmikom, saj nadstrešnica sama po sebi nima v tem primeru svojega namena).

Opozoriti je še treba, da pravilo ne velja za prostorsko ločene objekte. Pri tem pa je treba paziti, da se določila prvega odstavka 3. člena Uredbe glede razvrščanja samostojnih in dotikajočih objektov ne zamenjuje s šestim odstavkom 3. člena Uredbe, ki določa posebno pravilo za funkcionalno zaokrožena območja, na katerih se nahaja več med seboj funkcionalno povezanih objektov. Slednja določba izrecno navaja, da se pravilo določa za prostorske ureditve kot npr. kamp, športno igrišče, parkovna ureditev in ne posamezne objekte. Praviloma gre za prostorske ureditve, ki se kot celota razvrščajo v CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, znotraj katerih se klasificirajo in razvrščajo tudi še posamezni objekti kot samostojne celote.

Vprašanje:

Kako se klasificira in računa glavne in pripadajoče objekte. Ali se vse klasificira enako kot glavni objekt ali se klasificira posamezne objekte glede na namen? Ali se površine, ki so v pripadajočih objektih upoštevajo k izračunu površin za glavni objekt ali pa se upoštevajo površine vsakega posameznega objekta?

Odgovor

Uredba določa, da se klasificira in razvršča samostojen objekt. Pojem glavnega in pripadajočega objekta je v Tehnični smernici uveden za namen ugotavljanja skladnosti s prostorskim aktom in ne spreminja načina klasifikacije samostojnega objekta ali izračuna površine samostojnega objekta. V kolikor so pripadajoči objekti samostojne enote in ne gre za prizidavo h glavnemu objektu, se računa površina vsakega samostojnega objekta posebej. Ni nujno, da ima pripadajoči objekt enako klasifikacijo kot glavni objekt, temveč se le-ta določa glede na njegov namen.

Vprašanje:

Kakšna je definicija etaže v skladu s standardom SIST ISO 6707-1:1998?

Odgovor:

V uredbi je naveden sklic na standard SIST ISO 6707-1:1998, ki je zadnja verzija tega standarda prevedenega v slovenski jezik. V slovenskem prevodu je navedeno, da je "Etaža med dvema zaporednima stropnima konstrukcijama ali med zadnjo stropno konstrukcijo in streho«. V originalu pa je ta zapis »storey space between two consecutive floors or between a floor and a roof«. Tako se glede na to definicijo »stropna konstrukcija« razume tudi vsaka talna konstrukcija. Etaža je torej prostor med talno in stropno konstrukcijo ali med dvema zaporednima stropnima konstrukcijama ali med zadnjo stropno konstrukcijo in streho.

Vprašanje:

Ali se v primeru objekta, ki ima nad pritličjem izvedeno AB ploščo, streha pa je izvedena neposredno na plošči nad zadnjo etažo (torej brez izvedenega kolenčnega zidu ter dostopa v podstrešje) le-ta računa kot etažo?

Odgovor:

Gradbeni zakon ne definira pojma podstrešja ali etaže. Slovenski standard SIST ISO 6707-1 v točki 4.6 opredeljuje podstrešje, kot dostopen prostor znotraj ostrešja stavbe, ki ni namenjen bivanju, ponavadi pa je namenjen shranjevanju. Standard posebej ne opredeljuje »nedostopnega podstrešja«. SIST ISO 9836:2011 določa neto tlorisno površino in sicer v točki 5.1.5.1 kot celotno površino med navpičnimi elementi. V točki 5.1.5.4 je določeno, da v neto tlorisno površino niso vključene površine konstrukcijskih elementov, pri čemer je treba upoštevati tudi točko 3.1.3.2, ki določa, da se neto tlorisna površina ne ugotavlja za prostor znotraj prezračevanih streh. Razlago pravilne uporabe standarda SIST ISO 9836:2011 povzemamo na podlagi odgovora mednarodne organizacije za standardizacije ISO, ki je pristojna za pripravo navedenega standarda, natančneje ISO/TC/59/SC3. Pojasnjeno je bilo, da je zamisel celotnega dokumenta, da se upoštevajo samo prostori, ki so praktično uporabni. Ker se je vprašanje nanašalo na prostor/volumen, ki se ga ne da uporabiti, se ta ne upošteva kot etaža ali tlorisna površina. Navedeno pojasnilo povzema in upošteva tudi Sodba IIIU 245/2016-12, kjer je v konkretnem primeru odločeno, da se prostora med zadnjo stropno konstrukcijo in streho ne upošteva, ker ni uporabno in ne ustreza definiciji funkcionalnega prostora in sodi med nefunkcionalne dele stavbe, kot to določa SIST ISO 9836:2011.

Tako v primeru nedostopnega prostora pod streho, kjer prostor služi zgolj konstrukciji strehe (ni možno bivanje ne shranjevanje) ne govorimo o »podstrešju«, temveč o prostoru znotraj (prezračevane) strehe in se le-ta ne šteje kot etaža.

Vprašanje:

Kje najdemo pojma linijski in nelinejski gradbeno inženirski objekt? Kaj so primeri nelinejskih gradbeno inženirskih objektov?

Odgovor:

Izraz linijski že sam po sebi definira nabor gradbenih inženirskih objektov. Gre za objekte pri katerih prevladuje njihova dolžina. Praviloma gre za gospodarsko javno infrastrukturo, kot npr. objekti prometne infrastrukture in cevovodi, komunikacijska omrežja in elektroenergetski vodi. Primer nelinejskega gradbenega inženirskega objekta so praviloma območja, kot npr. letališča, marine, športna in rekreacijska območja, ter objekti, pri katerih gre predvsem za tehnološke naprave kot npr. elektroenergetski objekti, industrijski kompleksi, čistilne naprave, itd.

Vprašanje:

Kaj je nosilni razpon?

Odgovor:

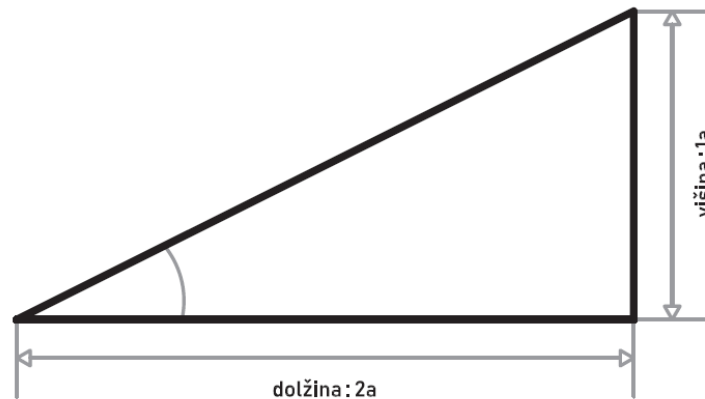
Nosilni razpon je razpon konstrukcijskega elementa nosilca, razpon plošče, itd. med dvema nosilnima konstrukcijskima elementoma, ki tak element podpirata. Uredba izrecno določa razpon kot svetlo razpetino, in se ga meri kot razdaljo med dvema konstrukcijskima elementoma. V primeru konzole konstrukcije uredba posebej ne določa merila za previs, zato se v tem primeru kot nosilni razpon upošteva dolžina od podpore do konca konstrukcije. Za določanje nosilnega razpona pri kompleksnejših podpiranjih, se je za ustrezno tolmačenje priporočljivo obrniti na pooblaščenega inženirja gradbene stroke.

Vprašanje:

Kako se razume pojem višina brežine, kot je določen v 3. alineji tretjega odstavka 8. člena Uredbe?

Odgovor:

Merilo, ki določa največje razmerje njegove dolžine proti višini brežine do razmerja 2 : 1, če je višina drugega gradbenega posega več kot 1 m, se nanaša na nasipe oziroma brežine, ki se lahko opredelijo z merilom višine. Merilo se ne uporablja pri izkopih, saj tam govorimo o globini drugega gradbenega posega. Tako je s pojmom dolžina in višina mišljena navidezna tlorisna in narisna projekcija brežine, saj se z zapisom »2 : 1« določa največji še dopustni naklon brežine, pri nasipih višjih od 1 m.

2. SPLOŠNA POJASNILA

Vprašanje:

Ali se v primerih stavb za rastlinsko pridelavo, stavb za rejo živali, stavb za skladiščenje pridelka, itd. upoštevajo splošna merila, ali se upoštevajo merila iz Priloge 1 kot izjeme od splošnih meril?

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 4. člena določa pravilo, da če je v preglednici iz priloge 1 te Uredbe določena drugačna mejna vrednost istega merila kot v 5., 7. in 8. členu Uredbe, se upošteva vrednost iz preglednice iz Priloge 1. Tako se upoštevajo izjeme navedene v Prilogi 1, skupaj s tistimi splošnimi merili, za katera ni določena izjema. Konkretno bi tako veljalo, da je klet oziroma vinska klet nezahteven objekt, če ima površino do vključno 50 m², lahko ima dve etaži, njena višina ne sme presegati 6 m, njen nosilni razpon ne sme presegati 5 m. Merilo globine pa se ne upošteva, ker ga pravilo iz Priloge 1 izključuje. Na enak način se določajo merila za vse ostale objekte.

Vprašanje:

Ali se pod eno streho združena garaža in drvarnica, CC-SI 12420 Garažna stavba velikosti do 20 m² in CC-SI 12520 - Drvarnica, pokrita skladišča za lesna goriva v velikosti 15 m², še vedno šteje za enostaven objekt?

Odgovor:

Uredba v prvem odstavku 3. člena določa, da se razvršča samostojen objekt, ki se razvrsti po pretežni namembnosti. Če posamezna funkcionalna enota enake namembnosti izpolnjuje merilo za razvrstitev v višjo vrsto zahtevnosti, se v to vrsto zahtevnosti razvrsti celoten objekt.

V navedenem primeru to pomeni, da se razvršča objekt velikosti 35 m². Glede na to, da je večji (pretežni) del objekta klasificiran pod CC-SI 12420 Garažna stavba, se kot celota klasificira kot CC-SI 12420 Garažna stavba. V skladu s 7. členom Uredbe in v skladu s Prilogo 1, se tovrstni objekt velikosti 35 m² uvršča med nezahtevne objekte, če so ob površini izpolnjeni še naslednji pogoji: ima samo eno etažo, njegova višina ne presega 6 m, njegova globina ne presega 2 m in ima največji nosilni razpon do 5 m.

Vprašanje:

Se npr. vetrolov, postavitve nadstreška na strešno teraso, itd. razvršča med enostavne objekte ali je zanje treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon prizidavo definira kot gradnjo, pri kateri se gabarit obstoječega objekta poveča v horizontalni in vertikalni smeri. Pri gradnji vetrolova, »nadstreškov« na obstoječ del objekta itd. ne moremo govoriti o samostojni stavbi, saj gre za konstrukcijsko in funkcionalno povezan del objekta. Pri tem gre za prizidavo osnovnega objekta ter se ne klasificira in razvršča samostojno. V skladu z določbami Gradbenega zakona je za prizidavo treba pridobiti gradbeno dovoljenje in uporabno dovoljenje. Uredba v Prilogi 2 določa izjemo in med vzdrževalna dela uvršča nepohodni konzolni nadstrešek nad vhodom, površine do 4 m², za katerega ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, ker gre za vzdrževanje.

Vprašanje:

Ali je vetrolov, ki se loči s požarnimi vrati od osnovne hiše in je zagotovljena požarna varnost, če statik poda izjavo, da objekta ne bosta medsebojno negativno vplivala, še vedno prizidava ali se lahko razvršča kot nezahteven objekt?

Odgovor:

Uredba v prvem odstavku 3. člena določa, da se objekti, ki se dotikajo, vendar niso konstrukcijsko, požarno, vsebinsko ali drugače fizično povezani in ne poslabšajo gradbenotehničnih lastnosti objekta, katerega se dotikajo, razvrščajo kot samostojen objekt. V primeru vetrolova, kljub konstrukcijski in požarni ločenosti, ter dejstvu, da le-ta ne poslabšuje stanja osnovnega objekta, ne moremo govoriti o samostojnem objektu, saj sta objekta fizično funkcionalno povezana (vhod v objekt prek vetrolova) in gre v tem primeru za prizidavo objekta. Pojem dotikanja je definiran v točki 0.4.1 Tehnične smernice TSG-V-006:2018 na strani 4.

Vprašanje:

Investitor bi rad pokril stopnišče z nadstreškom do 15 m². Ali se lahko nadstrešek do 20 m², klasificira kot CC-SI 12740 Druge stavbe, ki niso uvrščene drugje – nadstrešnice kot pripadajoči objekt h glavnemu objektu, ki nima opredeljenega namena, ali gre za prizidavo objekta?

Odgovor:

Gradbeni zakon je prizidavo definiral kot gradnjo, pri kateri se gabarit obstoječega objekta poveča v horizontalni in vertikalni smeri. Uredba zato v prvem odstavku 3. člena določa, da se razvršča samo samostojen objekt. Kot samostojen objekt se razvršča tudi objekt, ki se dotika, vendar ni konstrukcijsko, požarno, vsebinsko ali drugače fizično povezan in ne poslabšuje gradbenotehničnih lastnosti objekta, s katerim se dotika. Glede na navedeno definicijo, gradnje nadstreška nad stopniščem ob vhodu objekta ni mogoče šteti za samostojen objekt, temveč je funkcionalni del osnovnega objekta in se torej šteje za prizidavo. Le če se nadstrešek izvede kot nepohodni konzolni nadstrešek nad vhodom, površine do 4 m², se v skladu s Prilogo 2 šteje za vzdrževalna dela in zanj ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja.

Vprašanje:

Kako pravilno razumeti peti odstavek 3. člena Uredbe?

Odgovor:

Uredba določa, da v primeru gradnje več po namenu enakih enostavnih ali nezahtevnih objektov, ki sestavljajo celoto, takih objektov ni mogoče opredeliti za enostavne ali nezahtevne objekte, če bi se kot celota razvrstili v drugo vrsto zahtevnosti objekta. Ta določba preprečuje drobljenje načrtovane gradnje na manjše enote, z namenom izogibanja ustreznim upravnim postopkom.

Vprašanje:

Kako pravilno razumeti šesti odstavek 7. člena Uredbe?

Odgovor:

Uredba v šestem odstavku 7. člena določa, da je stavba ali gradbeni inženirski objekt nezahteven objekt samo, če za njegovo izgradnjo ni treba izvesti reliefnega preoblikovanja terena, ki kot samostojen drug gradbeni poseg presega merila za nezahtevne objekte iz tega člena. Določba izrecno govori o samostojnem drugem gradbenem posegu. S tem je opredeljeno, da pri gradnji objekta, kjer je sam izkop že del samega objekta, način gradnje oziroma predstavlja njegovo konstrukcijo in je le-ta že zajet v njegovem merilu, ne govorimo o samostojnem drugem gradbenem posegu. V teh primerih tega pravila ne uporabimo. Taki objekti so npr. različni linijski objekti, vodna zajetja itd., za katere je pravilo, da sploh ne moremo govoriti o drugem gradbenem posegu. Navedeno pojasnilo je zapisano kot primer tudi v Tehnični smernici na str. 28, v 5. odstavku.

Investitor, ki izvaja samostojen drug gradbeni poseg, ki presega merilo za enostaven objekt, mora pridobiti gradbeno dovoljenje. Če na istem zemljišču izvaja tako samostojen drug gradbeni poseg kot tudi stavbo ali gradbeni inženirski objekt, lahko investitor poda zahtevo za izdajo gradbenega dovoljenja za obe gradnji v istem postopku. Tako mora investitor v vlogi navesti zahtevo za gradnjo nezahtevnega objekta (npr. stavbe za spravilo pridelkov), ki izpolnjuje merila za nezahteven objekt ter v isti vlogi navede še zahtevo za izkop zemljišč, ki presega merilo enostavnega drugega gradbenega posega, vendar ustreza merilu za nezahteven drug gradbeni poseg.

3. KLASIFIKACIJA IN RAZVRŠČANJE:

Vprašanje:

Kako razumeti pojme enostanovanjska in dvostanovanjska stavba v razmerju do pojma enodružinska in dvodružinska stavba?

Odgovor:

Uredba ne govori o »družinskih« stavbah, saj iz vidika razvrščanja objektov ni relevantno število družin živečih v stavbi, temveč se objekte deli glede na grajene zaključene celote, kot je stanovanje. Pri določanju le-te si pomagamo s Stanovanjskim zakonom, ki določa da je stanovanje skupina prostorov, namenjenih za trajno bivanje, ki so funkcionalna celota, praviloma z enim vhodom. Za dvo in večstanovanjske stanovanjske stavbe stanovanjski zakon določa, da jih sestavljajo posamezni deli in skupni deli. Posamezni deli v večstanovanjskih stavbah so posamezna stanovanja, skupni deli pa so skupni prostori (stopnišča, vhodni vetrolovi, hodniki, kolesarnice, pralnice, skupne kleti, dovozi, klančine, ipd), zemljišče na katerem stoji stavba, skupni gradbeni elementi in skupne inštalacije.

Tehnična smernica enostanovanjsko stavbo enači s stanovanjem z lastnim vhodom, dvostanovanjsko pa s stavbo z dvema stanovanjema, tj z dvema stanovanjema z lastnim vhodom in praviloma tudi sistemom napeljav oziroma oskrbe, tako da ju je mogoče uporabljati ločeno.

Vprašanje:

Kako pravilno klasificirati dvojčka, od katerega ima vsaka enota dve stanovanji? Kam je skladno z Uredbo umeščena tipologija »dvojčka«, ki ga sestavljata dve dvostanovanjski stavbi?

Odgovor:

Uredba in pripadajoča tehnična smernica pod klasifikacijsko šifro CC-SI 11210 odpravljata napako, ki se je zgodila pri prevodu razreda 1121 Two-dwelling buildings; This class includes: - detached houses, semi detached or terraced houses with two dwellings« v prej veljavni uredbi. V Tehnični smernici je prevod popravljen tako, da med dvostanovanjske stavbe izrecno klasificira tudi dvostanovanjske dvojčke.

Vprašanje:

Kako se klasificira štiri apartmaje za kratkotrajno nastanitev in eno stanovanje znotraj ene stavbe?

Odgovor:

Uredba določa, da kadar gre za večnamenski objekt, se klasificira vsaka funkcionalna enota enake namembnosti, celoten objekt pa se klasificira po njegovem pretežnem namenu. V obravnavanem primeru se apartmaji v enotni stavbi klasificirajo kot CC-SI 12111 hotelske in podobne stavbe za nastanitev, sama stanovanjska enota pa se klasificira kot ena stanovanjska enota v CC-SI 11220 tri –in večstanovanjska stavba. Celoten objekt pa se po njegovem pretežnem namenu klasificira kot CC-SI 12111 hotelske in podobne stavbe za nastanitev.

Vprašanje:

Kam se klasificira objekt, kjer se skladišči/hrani gradbena mehanizacija?

Odgovor:

Objekt se klasificira glede na to, ali se le-ta gradi kot pokrito skladiščno površino (zaprto stavbo ali odprto stavbo v obliki nadstrešnice) ali zgolj kot utrjeno površino. V prvem primeru se klasificira kot stavba v podrazred CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe. V drugem primeru, ko gre zgolj za utrjeno skladiščno površino, ki ni del zunanje ureditve, npr. skladiščne stavbe, industrijske ali druge stavbe in je namenjena skladiščenju gradbene mehanizacije, se klasificira kot drug gradbeni poseg v podrazred CC-SI 31130 Utrjene površine.

Vprašanje:

Kam se klasificira objekt Zbirni center za hlodovino?

Odgovor:

Objekt se klasificira glede na to, ali se le-ta gradi kot pokrito skladiščno površino (zaprto stavbo ali odprto stavbo v obliki nadstrešnice) ali samo zgolj kot utrjeno površino. V prvem primeru se klasificira kot stavba v podrazred CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe. V drugem primeru, ko gre zgolj za utrjeno skladiščno površino, namenjen začasnemu skladiščenju hlodovine in ni del zunanje ureditve npr. skladiščne stavbe, industrijske ali druge stavbe, se klasificira kot drug gradbeni poseg v podrazred CC-SI 31130 Utrjene površine.

Vprašanje:

Kam se klasificira galenski laboratorij, namenjen manjši proizvodnji galenskih izdelkov, ki ga v skladu z Zakonom o lekarniški dejavnosti organizira izvajalec lekarniške dejavnosti?

Odgovor:

Ne glede na obseg proizvodnje ali način opravljanja dejavnosti, se stavbe v katerih se vrši proizvodnja, vedno klasificirajo kot CC-SI 12510 Industrijska stavba.

Vprašanje:

Kam se klasificira objekt za dnevno varstvo starejših občanov?

Odgovor:

Glede na značaj objekta, (samo dnevno varstvo starejših oseb) se lahko te stavbe klasificira kot stavbe za neinstitucionalno izobraževanje med Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo CC-SI 12630, kamor so uvrščene med drugim tudi stavbe za predšolsko vzgojo, stavbe za izobraževanje in usposabljanje otrok s posebnimi potrebami itd..

Vprašanje:

Kam se klasificira mladinski center in družinski center?

Odgovor:

Klasifikacija teh centrov je odvisna od narave dejavnosti v njih. V kolikor je center prvenstveno namenjen druženju in družabnim dogodkom, se le-te klasificira kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo, kamor sodijo dvorane za družabne prireditve. V kolikor je njihova osnovna dejavnost neinstitucionalno izobraževanje, se ti centri klasificirajo kot CC-SI 12630 Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo.

Vprašanje:

Dejavnost dnevnih centrov za starejše v sistemu CC-SI ni klasificirana. Od same klasifikacije pa je odvisno npr. potrebno število parkirnih mest, požarnovarstveni standardi, možnosti spremembe namembnosti ipd.. Kam se klasificira center za starejše občane?

Odgovor:

Centre za starejše občane, se lahko razvršča v različne klasifikacije glede na dejavnosti, ki se odvijajo v okviru teh centrov. V kolikor je center prvenstveno namenjen druženju in družabnim dogodkom, se le-te klasificira kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo. V kolikor se občasno v teh prostorih organizira tudi izobraževanja, za to še ni treba spreminjati klasifikacije, saj ne gre za samostojno funkcionalno enoto. V kolikor pa je njihova osnovna dejavnost neinstitucionalno izobraževanje, in se objekt tudi kot tak projektira, se te centre klasificira kot CC-SI 12630 Stavbe za izobraževanje in znanstvenoraziskovalno delo.

Če se v okviru centra izvaja tudi storitvena dejavnost ali zdravstvena oskrba in se izvajanju teh dejavnosti nameni dele objekta kot samostojne funkcionalne enote (npr. zdravstvena ordinacija skupaj s sprejemnim prostorom), je treba za namen upoštevanja gradbenih predpisov in skladnosti s prostorskimi akti klasificirati tudi te dele. Celotni stavbi pa se klasifikacija določi glede na pretežno rabo.

Vprašanje:

Ali se lahko stavba s pisarno, ki je konstrukcijsko ločena od stavbe doma upokojencev in je namenjena domu, šteje za nezahteven objekt - če izpolnjuje parametre iz Priloge 1 (CC-SI 12203 Druge poslovne stavbe - do 25 m²)?

Odgovor:

Uredba v drugem odstavku 2. člena določa, da se objekti klasificirajo glede na namen njihove uporabe. Samostojen objekt namenjen administrativni dejavnosti, izveden kot funkcionalna celota, se lahko klasificira kot 12203 Druge poslovne stavbe ter se v skladu s tem tudi razvršča. V kolikor pa gre zgolj za dislociran prostor doma upokojencev in z njim tvori funkcionalno celoto, je treba le-tega klasificirati kot CC-SI 11302 Stanovanjske stavbe za druge posebne družbene skupine. Za te objekte iz Priloge 1 izhaja, da se noben objekt ne razvršča kot nezahteven objekt.

Vprašanje:

Ali je treba pridobiti uporabno dovoljenje za ureditev frizerskega salona v praznem prostoru stare večstanovanjske stavbe, če frizerski salon ne bi zasedal več kot 50 % skupne površine zgradbe?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 36. točki 3. člena določa, da je sprememba namembnosti sprememba namena objekta ali njegovega dela, ki se izvede samostojno ali hkrati z vzdrževanjem, rekonstrukcijo ali prizidavo. Za spremembo namembnosti se ne šteje, če se namembnost spreminja v okviru podrazreda v skladu s predpisom, ki ureja uvedbo in uporabo enotne klasifikacije objektov. Uredba klasificira štiri stanovanjsko stavbo kot CC-SI 11220 Tri in večstanovanjske stavbe, frizerski salon pa v podrazred CC-SI 12304 Stavbe za storitvene dejavnosti. Iz navedenega izhaja, da sta

razvrščena v različna podrazreda, zato za spremembo namembnosti potrebujete gradbeno in uporabno dovoljenje.

Vprašanje:

Kam se klasificira vulkanizerska delavnica?

Odgovor:

Vulkanizerska delavnica, kjer se izvaja storitvena dejavnost, se klasificira v CC-SI 12304 Stavbe za storitvene dejavnosti.

Vprašanje:

Kam se klasificira center za zbiranje in predelavo odpadkov?

Odgovor:

Območje je treba obravnavati kot kompleksni gradbeni inženirski objekt in se klasificira med CC-SI 24203 - Objekte za ravnanje z odpadki, kamor se uvrščajo tudi površine za obdelavo odpadkov. Uredba o odpadkih definira pojem »obdelava« kot postopek predelave ali odstranjevanja, vključno s pripravo na predelavo ali odstranjevanje, zato uporaba enega ali drugega izraza klasifikacije ne spremeni.

Vprašanje:

Ali je kolesarska in pešpot širine 3,5 m in globine posega cca 0,3 m enostaven ali nezahteven objekt?

Odgovor:

Pešpoti in kolesarske poti so klasificirane kot CC-SI 21121 Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste. V Prilogi 1 je navedeno, da se pešpoti in kolesarske poti razvrščajo med enostavne in nezahtevne objekte v skladu s splošnimi merili. Med zahtevne se ne razvršča noben objekt, zato se med manj zahtevne objekte razvršča vse tiste objekte, ki presegajo splošna merila za nezahteven objekt. V drugem odstavku 8. člena Uredbe so določena splošna merila za enostavne gradbene inženirske objekte. Enostaven gradbeni inženirski objekt ne sme presegati višine 5 m, njegova globina ne presega 2 m in njegov nosilni razpon ne presega 4 m. Na primeru pešpoti ali kolesarske poti bi to pomenilo, da prečni profil poti nikjer ne sme biti višji od 5 m. Za izvedbo poti sme biti izveden izkop do 2 m. Pogoj nosilnega razpona pri razvrščanju kolesarskih poti ni pomemben, saj Uredba posebej določa pogoje za premostitvene objekte klasificirane kot CC-SI 2141 Mostovi in viadukti, kjer določa, da se med enostavne objekte uvrščajo samo brvi nosilnega razpona do 3 m in prepusti nosilnega razpona do 3 m.

Vprašanje:

Kako se klasificirajo parkirišča?

Odgovor:

Kadar gre za samostojna parkirišča (namenjena javnemu parkiranju skupaj z vso opremo za delovanje parkirišča), se le-ta klasificirajo kot CC-SI 21122 Samostojna parkirišča. Kadar gre za parkirišča, izvedena v sklopu cestišča, se le-ta klasificirajo kot cesta CC-SI 21121 Lokalne ceste in javne poti, nekategorizirane ceste in gozdne ceste. Posebna klasifikacija pa ni določena za parkirišča, ki se jih gradi kot del zunanje opreme stavbe. V teh primerih ne govorimo o samostojnem objektu, saj je funkcionalno povezan s samo stavbo, ki brez teh površin niti ne more funkcionirati. (pojasnjeno v Tehnični smernici na strani 7, v točki 1.2, šesti odstavek).

Vprašanje:

Kam se klasificira območja, ki se jih uporablja v povezavi z dejavnostjo prodaje vozil in so praviloma urejene površine (gramozne površine), ki služijo namenu prodaje (skladiščenja) osebnih vozil, pri čemer je zraven lahko postavljen še »kontejnerski objekt«?

Odgovor:

Vprašanje se nanaša na objekte, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti prodaje vozil. V primerih, ko gre za stavbo, ob kateri se nahaja tudi parkirna/skladiščna površina za razstavo avtomobilov, se to klasificira kot CC-SI 12301 Trgovska stavba. Funkcionalne površine namenjene parkiranju oziroma skladiščenju avtomobilov so pripadajoč objekt, ki se praviloma niti ne klasificira ločeno.

V primeru, da gre za samostojne, z gradbenimi deli utrjene površine, ki ne pripadajo stavbi in se uporabljajo za parkiranje/odlaganje vozil, ter ne gre za javna parkirišča, ki se klasificirajo kot CC-SI 2122 samostojna parkirišča, se površine klasificira kot CC-SI 31130 Utrjene površine. V kolikor se na te površine zgolj odloži »predmet – kontejner« ali pripelje »vozilo - prikolico« in se za postavitev in uporabo ne izvajajo gradbena, zaključna gradbena ali inštalacijska dela, ne gre za gradnjo objekta, zato jih Uredba ne razvršča. Praviloma pa se za pritrditev »kontejnerjev ali prikolic« ali izvedbo stalnih priklopov na inštalacijo, izvajajo gradbena dela in gre za gradnjo stavbe. V tem primeru se poleg klasifikacije CC-SI 31130 Utrjene površine uporabi tudi klasifikacija za stavbo CC-SI 12301 Trgovska stavba.

Vprašanje:

Kako se razvršča t.i. glampinge, ki se pojavljajo v različnih oblikah (od šotorišč, do hišic na drevesu, lesenih sodov na nogah, lesenih okvirov za šotore, prirejenih senikov, lop in vikendov, čebelnjakov).

Odgovor:

Navedene so različne oblike in pojavnosti objektov. Vsem naštetim oblikam je skupno, da so namenjene kratkotrajni nastanitvi. Uredba v 2. členu določa, da se grajeni objekti klasificirajo po namenu uporabe. Tako pojavna oblika (npr. oblika kozolca, oblika čebelnjaka, sod itd.) še ne definira namena oziroma klasifikacije objekta, temveč je za klasifikacijo bistven namen uporabe. Vse stavbe za kratkotrajno nastanitev se razvrščajo med CC-SI 12111 Hotelske in podobne stavbe za kratkotrajno nastanitev ali pod 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitev.

Za ustrezno klasifikacijo »glampingov« oziroma izvenstandardne oblike nastanitve je treba uporabiti tudi Pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih in o obsegu storitev za opravljanje gostinske dejavnosti. Pravilnik v sedmem odstavku 24. člena določa, da je izvenstandardna oblika nastanitve (npr. glamping, hiške na drevesih, vinski sodi, čebelnjaki in podobne inovativne oblike nastanitve) zaokrožena celota, ki jo sestavlja ena ali skupina izvenstandardnih oblik nastanitve v naravnem okolju, urejena ali prirejena za nastanitev gostov, ter je dopolnilna ponudba obstoječega gostinskega obrata. Glede na navedeno se vse tovrstne nastanitvene objekte obravnava kot funkcionalno zaokroženo območje in se klasificirajo kot 24122 – Drugi gradbeno inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Ti objekti se kot enostavni objekti brez gradbenega dovoljenja lahko gradijo le do velikosti 100 m². Večje kampe je treba graditi na podlagi gradbenega dovoljenja.

Vsi objekti znotraj območja (razen same zunanje ureditve, enostavnih objektov in priključkov) se kot pripadajoči objekti klasificirajo v skladu z uredbo. Tako se posamezne izvenstandardne enote (posamezne glampinge) klasificira kot 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno namestitvev.

Pravilnik za izvenstandardne oblike nastanitve med drugim določa, da mora imeti urejene vsaj sanitarije, oskrbo s tekočo pitno vodo in posodo za ločevanje odpadkov. V kolikor se te sanitarije gradijo kot ločen objekt, se le-te klasificirajo kot stavba v kampu kot 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno namestitvev, kar je določeno tudi v Tehnični na strani 11.

Vprašanje:

Investitor želi urediti kamp za prehodne-dnevne goste/turiste z avtodomi in v njem postaviti približno 3 objekte velikosti okrog 16 m² (posamične modularne enote - kontejnerji), v katerih bo

imel prostor za počitek - savno, sanitarije ipd., čistilno napravo in ponikovalnico. Poleg tega bo zraven tudi manjše šotorišče. Kako se klasificira tak objekt?

Odgovor:

Samo območje, se skladno s šestim odstavkom 3. člena Uredbe obravnava kot funkcionalno zaokroženo območje in ima kot celota klasifikacijo kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Glede na navedene objekte, ki se bodo gradili v okviru kampa, je treba poleg tega klasificirati še posamezne nezahtevne, manj zahtevne in zahtevne objekte znotraj funkcionalne enote. Ne klasificira pa se enostavnih objektov, priključkov, ki so sestavni del objekta in same zunanje ureditve skupaj z grajeno opremo. Npr. stavbe savne, sanitarije se klasificira kot CC-SI 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitev, kamor se uvrščajo stavbe v kampih.

Vprašanje:

Je postajališče (oskrbno mesto) za avtodome na obstoječi kmetiji, ki bi bilo opremljeno z vsemi komunalnimi priključki klasificirano kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, kot določa tehnična smernica za razvrščanje objektov? Kako se klasificirajo oskrbna mesta za avtodome, ki se uredijo v sklopu parkirišča za oseba vozila npr. na smučišču?

Odgovor:

Postajališče za avtodome je urejen prostor za krajši postanek in počitek med potovanjem z avtodomom in spada pod dejavnost avtokampov. Urediti jih je treba v skladu s Pravilnikom o minimalnih tehničnih pogojih in o obsegu storitev za opravljanje gostinske dejavnosti. Klasificira se jih kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport. Enako pravilo velja tudi za postajališča na parkiriščih, če so namenjena nudenju storitve postajališča in ne izključno parkiranju vozil.

Vprašanje:

Kam se razvršča dirkališče namenjeno »buggy-jem«, dolgo cca 1 km, pri čemer se zemljišče le delno preoblikuje in betoniranje ter asfaltiranje ni predvideno?

Odgovor:

Dirkališča se klasificirajo kot CC-SI 24110 Športna igrišča, če gre za vrsto dirkališč kot sestavni del zabavišnega parka ali adrenalinskega parka pa kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekt za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Investitor želi urediti javni trg klasificiran kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas, znotraj katerega so predvideni posamezni nezahtevni in enostavni objekti (oporni zidovi, pergole, drogovi za razsvetljavo, tratne terase, zamejene s podpornimi zidci, stopnice, oder za prireditve, leseni podesti...). Ali se znotraj glavnega objekta klasificirajo tudi posamezni nezahtevni in enostavni objekti?

Odgovor:

Javne trge se skladno s šestim odstavkom 3. člena Uredbe obravnava kot funkcionalno zaokroženo območje in ima kot celota klasifikacijo CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Grajena oprema v parkih, javnih vrtovih in zelenicah, ki se gradi skupaj s parkom in ne gre za samostojno gradnjo, ima enako klasifikacijo, kot jo ima glavni objekt, kjer se oprema gradi. (pojasnjeno v Tehnični smernici na strani 29, 2.5. Prevajalna preglednica enostavnih in nezahtevnih objektov, 3. točka tabele - pomožni objekti v javni rabi). Samo v primeru, če se v sklopu javnega trga postavlja tudi nezahtevne, manj zahtevne ali zahtevne stavbe ali gradbene inženirske objekte, ki imajo sami po sebi svojo klasifikacijo (npr. glasbeni paviljon kot CC-SI 12610 Stavbe za kulturo in razvedrilo, oporni zid kot CC-SI 24205 Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje), se dodatno klasificira tudi te objekte.

Vprašanje:

Kam se klasificira t.i. gibalni ali motorični park, v katerem bodo na večjem območju postavljene naprave za razgibavanje, podobne trim orodjem, fitnesu na prostem in podobno, ki si bodo sledile eno za drugo bodisi ob neki krožni poti ali v zapolnjenem krožnem območju?

Odgovor:

Grajeni parki ter otroška in druga javna igrišča se klasificirajo kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Kako se klasificira grajena igrala ali fitnes naprave na prostem

Odgovor:

Samostojno grajena igrala se klasificirajo pod CC-SI 32120 Urbana oprema. Vendar pa se igrala praviloma postavljajo znotraj parkovne ali športne površine, zato se kot celota klasificirajo pod CC-SI 24122 drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacij in prosti čas.

Če se s grajena oprema (igrala, fitnes orodje itd.) gradi na že obstoječih zgrajenih igriščih, parkih itd., se uporablja četrti odstavek 3. člena uredbe, ki določa, da se naknadno grajena oprema in naprave, ki se gradijo kot pripadajoč objekt, razvrščajo le v skladu s splošnimi merili iz 5. do 8. člena te uredbe.

Vprašanje:

Kako se klasificira grajski park?

Odgovor:

V primeru grajskega parka se je treba vprašati po namenu: ali je park le del zunanje ureditve objekta ali je zasnovan kot samostojna parkovna površina. V prvem primeru ne gre za samostojen objekt in se ne klasificira ločeno od gradu, ki mu pripada/služi. Če pa gre za park, ki je zasnovan kot samostojen objekt, ga klasificiramo kot 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas.

Vprašanje:

Ali se proizvodi, ki so kot celota dani na trg uvrščajo pod drug gradbeni poseg ali pod stavbe?

Odgovor:

Proizvodi se ne klasificirajo posebej, temveč se klasificirajo po namenu uporabe npr. kot skladiščna stavba pod CC-SI 12520 Rezervoarji, silosi in skladiščne stavbe ali rastlinjaki pod CC-SI 12711 Stavba za rastlinsko pridelavo. Več o proizvodih-objektih je pojasnjeno na naslovu: https://www.gov.si/assets/ministrstva/MOP/Dokumenti/Graditev/pojasnilo_proizvodi_kot_celota.pdf.

Vprašanje:

Kako se klasificira in kam se razvršča foto-napetostna (sončna) elektrarna?

Odgovor:

Samostojen objekt foto-napetostna elektrarna se klasificira kot CC-SI 23020 Elektrarne in drugi energetski objekti. Foto-napetostne elektrarne z električno močjo do vključno 1 MW, ki ne presegajo splošnih meril iz drugega odstavka 5. člena, so razvrščene med manj zahtevne objekte, vse ostale so razvrščene med zahtevne objekte. Zanje je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, prijaviti začetek gradnje in pridobiti uporabno dovoljenje.

Lahko pa se foto-napetostne naprave postavljajo na ali ob obstoječ objekt. V tem primeru je treba razlikovati med napravami za samooskrbo v skladu z Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19) ali manjšimi napravami za proizvodnjo energije

v skladu z Uredbo o manjših napravah za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 14/20). V obeh primerih gradbenega dovoljenja ni treba pridobiti. Mora pa investitor za postavitev manjše naprave (do vključno 1 MW) pri zahtevi za priključitev priložiti izjavo na obrazcu, določeno v prilogi navedene uredbe, s katero izjavlja, da je njegova naprava manjša proizvodna naprava in da so bile pri njeni montaži upoštevane predpisane zahteve iz te uredbe.

Več o elektrarnah in proizvodnih napravah za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov si lahko pogledate na naslovu <https://www.energetika-portal.si/podrocja/energetika/proizvodne-naprave-na-ove-in-spte/postavitev-proizvodnih-naprav-na-ove-in-spte-pojasnila-in-odgovori/>

Vprašanje:

Kam se klasificira transformatorske postaje 20/0,4 kV?

Odgovor:

Skladno z Uredbo je treba transformatorske postaje 20/0,4 kV klasificirati med CC-SI 22241 Lokalni distribucijski elektroenergetski vodi (pojasnjeno v Tehnični smernici, na stran 21).

Vprašanje:

Kako se razvršča prestavitev obstoječega javnega omrežja (napetost nižja od 1 kV), če je drog višji od 5 m?

Odgovor:

V primeru javnega energetskega omrežja ne govorimo o priključku in sestavnem delu objekta, temveč o samostojnem objektu s svojo klasifikacijo - CC-SI 22241 Lokalni energetske vod. Le-ti se razvrščajo v skladu s splošnimi merili in posebnimi merili iz Priloge 1. Pri kablovodih do 1 kV, ki se v skladu s Prilogo 1 razvrščajo med enostavne objekte, ne moremo govoriti o splošnem merilu višine, saj gre za vkopan objekt. Upoštevati pa je treba splošno merilo globine za enostavne objekte. V kolikor gre za nadzemni vod do 1 kV in gre za droge do višine 10 m, se le-ti razvrščajo med nezahtevne objekte.

Vprašanje:

Kam se klasificira vodohrane in črpališča?

Odgovor:

Vodohrane in črpališča kot pripadajoče objekte in naprave se klasificira kot sestavni del CC-SI 22221 Lokalni vodovodi za pitno vodo in cevovodi za tehnološko vodo ter se jih posebej ne klasificira.

Vprašanje:

Kam se klasificira trajno postavljene hranilnike električne energije (akumulatorske baterije v objektu), ki bi bili trajno priključeni na elektroenergetsko omrežje.

Odgovor:

Uredba hranilnikov električne energije ne klasificira kot samostojne objekte. Klasificira se jih enako kot objekt, katerega del so. Tako se jih lahko gradi v okviru daljinskih (prenosnih) elektroenergetskih vodov (CC-SI 22140) ali kot del lokalnih (distribucijskih elektroenergetskih vodov (CC-SI 22241). Le v primeru, če ne bi bili del omrežja in ne bi služili elektrovodu, se bi hranilniki lahko glede na njihov značaj klasificirali npr. kot stavbe za skladiščenje (elektrike) CC-SI 12520.

Vprašanje:

Se bazne postaje klasificirajo kot Daljinsko (hrbtenično) komunikacijsko omrežje CC-SI 22130 ali kot Lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja CC-SI 22242?

Odgovor:

izhajati je treba iz opredelitev v 3. členu Zakona o elektronskih komunikacijah. V skladu s 3. točko 3. člena navedenega zakona je dostopovno omrežje del elektronskega komunikacijskega omrežja, ki neposredno ali prek dostopovne oziroma razdelilne točke povezuje končne uporabnike s hrbtениčnim omrežjem. Ker bazna postaja povezuje končne uporabnike s hrbtениčnim omrežjem, je to dostopovna točka, ki je v skladu z opredelitvijo iz 2. točke 3. člena ZEKom-1 element dostopovnega omrežja, ki omogoča fizično povezavo do vsake lokacije končnega uporabnika posebej. Tako mobilna bazna postaja sodi v lokalno (dostopovno) komunikacijsko omrežje in gre glede na njene parametre za enostaven ali nezahteven objekt. Glede na navedeno pri mobilnih omrežjih govorimo o hrbtениčnih omrežjih le v tistem delu, kjer iz centralnih/funkcijskih lokacij prek žičnih/kabelskih/optičnih ali brezžičnih (radijski linki) sistemov dostopamo do lokacij mobilnih baznih postaj. O mobilnih dostopovnih omrežjih pa govorimo takrat, ko z baznimi postajami dostopamo do končnih uporabnikov.

Vprašanje:

Kako se razvršča bazne postaje s klasifikacijo 22242 – lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja. Uredba v splošnih merilih objekte višje od 10 m razvršča med manj zahtevne objekte? V prilogi 1 pa je navedeno, da se objekti nad 10 m razvrščajo med nezahtevne objekte.

Odgovor:

Uredba določa, da se v primerih, kjer je v preglednici iz priloge 1 določena drugačna mejna vrednost istega merila kot v 5., 7. in 8. členu uredbe, upošteva vrednost iz preglednice iz priloge 1. Če je v preglednici iz priloge 1 kot merilo določeno »vsi«, to pomeni, da se ne glede na splošna merila iz 5., 7. in 8. člena v to vrsto zahtevnosti uvrščajo vsi objekti.

Vse mobilne bazne postaje, namenjene za dostopanje do končnih uporabnikov se klasificirajo kot CC-SI 22242 lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja in se razvrščajo med enostavne objekte skladno s predpisi, ki urejajo elektronske komunikacije (višina do 10 m), vse ostale pa ne glede na njihovo višino med nezahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča »mobilno betonarno«, ki ni del gradbišča. Za betonarno bo izvedena utrditev terena za postavitev montažnih temeljev, na katere bi postavili jekleno konstrukcijo za proces proizvodnje izdelave betona. Ob betonarni se bo nahajala deponija za pesek s frakcijami, ki se ločijo z medsebojnimi AB pregradami (montažni elementi, ki se na terenu zalijejo na stikih) in zabojnik za pisarno, manjše skladišče in sanitarije.

Odgovor:

V primeru industrijskega kompleksa, kamor se razvršča betonarna, ni možno upoštevati zgolj posameznih (grajenih) elementov, ki skupaj tvorijo funkcionalno celoto. V skladu s šestim odstavkom 3. člena Uredbe, se funkcionalno zaokrožena območja, na katerih se nahaja več med seboj funkcionalno povezanih objektov, razvrščajo kot celota. Tako se skupek zgoraj naštetih objektov glede na namen razvršča kot celota med Industrijske gradbene komplekse in sicer v podrazred CC-SI 23010 Objekt za pridobivanje in izkoriščanje mineralnih surovin. Pri tem za samo klasifikacijo in razvrstitev ni bistven način vgradnje same tehnološke naprave – betonarne, ki predstavlja zgolj enega od elementov, ki tvorijo objekt betonarne.

Vprašanje:

Kako se klasificira strelišče kot rekreacijsko/športno/razvedrilno površino in ali se ostali objekti/ureditve (tarče, nadstrešnice) klasificirajo posebej?

Odgovor:

Glede na način izvedbe se strelišča razvrsti med CC-SI 24110 Športna igrišča, če je grajen v obliki odprtega športnega igrišča. Tovrstni objekti se obravnavajo kot funkcionalna celota. Poleg celote, se razen same zunanje ureditve, enostavnih objektov in priključkov, klasificirajo še grajeni objekti (npr. garderobe ali sanitarije kot CC-SI 12650 Stavbe za šport, kamor se uvrščaj pomožne stavbe na športnih igriščih). Navedena klasifikacija je pomembna predvsem v primeru, če bi bili ti posamezni objekti sami po sebi razvrščeni v višjo zahtevnost, kot je samo športno igrišče.

Vprašanje:

Kako se razvršča plavalni bazen?

Odgovor:

Bazene se klasificira kot CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Bazen s prostornino do 60 m³, se ne glede na globino vkopa in globino podzemnih delov uvršča med enostavne objekte, za katere ni treba imeti gradbeno dovoljenje. Objekt s prostornino do 100 m³, globine do 4 m, se uvršča med nezahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt. V kolikor bi želeli graditi večji bazen, je zanj treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča medsosedska ograja? Ali obstajajo posebna pravila glede gradnje na parcelno mejo za enostavne objekte?

Odgovor:

Uredba ograje klasificira v podrazred CC-SI 24205 Drugi gradbeni inženirski objekti, ki niso uvrščeni drugje in jih razvršča glede na njihovo višino. Ograje do višine vključno 2,2 m se razvrščajo med enostavne objekte, ograje od 2,2 m do vključno 3,5 m med nezahtevne objekte. Višje ograje pa med manj zahtevne objekte.

Gradbeni zakon določa, da gradnja enostavnih objektov ne sme biti v nasprotju s prostorskimi izvedbenimi akti, predpisi, s katerimi se podrobneje določajo bistvene in druge zahteve, in drugimi predpisi. Ne Uredba in ne Gradbeni zakon se posebej ne opredeljujeta do gradnje na meji. Posamezni prostorski akti občin lahko določajo posebna pravila glede odmikov od parcelnih mej.

Pri gradnji na meji je treba upoštevati tudi pravila, kot jih določa Stvarnopravni zakonik. V kolikor pri gradnji ograje niso bila upoštevana pravila iz zakonika, imajo stranke možnosti uporabe pravnih sredstev, ki jih določa civilno pravo.

Vprašanje:

Kako se klasificira letna kuhinja?

Odgovor:

Izraz »letna kuhinja« v Uredbi ni opredeljen s svojo klasifikacijo, saj praviloma opisuje način ureditve zunanjega bivalnega prostora. Lahko se izvede kot stavba ali zgolj kot oprema zunanje bivalne površine (npr. grajen kamin, grajena delovna površina, itd.). Če je izvedena kot stavba, se le-to klasificira v skladu z namenom npr. letna kuhinja kot pripadajoči objekt enostanovanjske stavbe kot CC-SI 11100, letna kuhinja namenjena gostinski ponudbi kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice itd. V drugem primeru gre za grajeno opremo bivalnega prostora, ki se ga posebej ne klasificira, saj gre le za grajen element zunanje ureditve.

Vprašanje:

Kam se po novi Uredbi o razvrščanju objektov klasificirajo drogovi višine 12 m, ki bodo služili namestitvi reflektorjev za razsvetljavo športnega igrišča?

Odgovor:

Drog je del objekta in sam po sebi nima namena, zato mu ga je treba določiti, da se ga lahko klasificira. Glede na opis, se ti drogovci štejejo za CC-SI 24122 Drugi gradbeni inženirski objekti za šport, rekreacijo in prosti čas. Ker gre za naknadno gradnjo se jih razvršča v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Uredbe.

3.1 KMETIJSKO GOZDARSKI OBJEKTI

Vprašanje:

Ali je za planiranje oziroma ravnanje terena več hektarjev kmetijskega zemljišča potrebno gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 2. alineji tretjega odstavka 1. člena določa, da se določbe zakona ne uporabljajo za agromelioracije v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. Zakon o kmetijskih zemljiščih v 78. členu določa, katera dela se štejejo za agromelioracije, med katerimi so navedena tudi izravnava zemljišč in izdelava in razgradnja teras, zato se ta dela ne štejejo za gradbena dela in zanje ni predpisano gradbeno dovoljenje.

Vprašanje:

Ali so premični tuneli – zavarovani prostori brez fiksnega temeljenja izvzeti iz 12711 Stavbe za rastlinsko predelavo?

Odgovor:

Da. V Gradbenem zakonu je v tretjem odstavku 1. člena določeno, da se določbe gradbenega zakona ne uporabljajo za graditev objektov, ki pomenijo agromelioracije ali kmetijsko-gozdarsko opremo v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. V Zakonu o kmetijskih zemljiščih pa je v točki e) v 3.č členu navedena pomožna kmetijsko-gozdarska oprema, kot npr. brajda, klopotec, kol, količek, žična opora, opora za mrežo proti toči, opora za mrežo proti ptičem, obora, ograja za pašo živine, ograja ter opora za trajne nasade, ograja za zaščito kmetijskih pridelkov, premični tunel in nadkritje, zaščitna mreža. Med premične tunele se štejejo tuneli enostavnejše izvedbe, ki njihove površine začasno ščitijo pred vremenskimi vplivi in se med rastno dobo lahko premikajo. Glede na navedeno Uredba premičnih tunelov ne razvršča.

Vprašanje:

Kam se razvrščajo obore?

Odgovor:

Uredba obor ne razvršča, saj 2. alineja tretjega odstavka 1. člena Gradbenega zakona določa, da se določbe Gradbenega zakona ne uporabljajo za graditev objektov, ki pomenijo kmetijsko-gozdarsko opremo v skladu s predpisi, ki urejajo kmetijska zemljišča. Zakon o kmetijskih zemljiščih v točki e) v 3.č členu, med pomožno kmetijsko-gozdarsko opremo navaja tudi oboro.

Vprašanje:

Kam se klasificira zidanica? Se lahko v zidnici predvidijo prostori za občasno bivanje ali nastanitev gostov?

Odgovor:

Izraz »zidanica« je praviloma opredeljeval objekt tradicionalne oblike, namenjen za pridelavo in shranjevanje vina. Se pa izraz »zidanica« uporablja tudi v primerih, ko objekti le ohranjajo tipično postavitve ali obliko v prostoru, ne ohranjajo pa več namena pridelave in shranjevanja vin. Če je zidanica namenjena pridelavi in skladiščenju vina, se le-to klasificira v podrazred CC-SI 12713

Stavbe za skladiščenje pridelkov (kleti, vinske kleti). Pri tem se upošteva, da že iz narave dela izhaja, da se v takem objektu, glede na vrsto opravil občasno tudi prenoči. V kolikor se zidanica uporablja kot počitniški objekt, gre za enostanovanjsko stavbo s klasifikacijo CC-SI 11100, v primeru gostinske ponudbe kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice ali v primeru nudenja nastanitve kot CC-SI 12120 Druge gostinske stavbe za kratkotrajno nastanitvev.

Vprašanje:

Kako se razvršča kleti in vinske kleti med nezahtevne objekte? Se uporablja splošna merila v 7. členu ali se uporabljajo merila iz Priloge 1?

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 4. člena določa pravilo, da se upošteva vrednost iz preglednice iz Priloge 1, če je v preglednici iz Priloge 1 določena drugačna mejna vrednost istega merila kot v 5., 7. in 8. členu Uredbe. Glede na navedeno pravilo velja, da je klet oziroma vinska klet nezahteven objekt, če ima površino do vključno 50 m², lahko ima dve etaži, njena višina ne sme presegati 6 m, njen nosilni razpon ne sme presegati 5 m. Merilo globine pa se ne upošteva, ker ga pravilo iz Priloge 1 izključuje.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča kozolec?

Odgovor:

Kozolec za spravilo kmetijskih pridelkov se klasificira kot CC-SI 12713 Stavba za skladiščenje pridelka. Stavbe v obliki kozolca, ki se uporabljajo za druge namene, se klasificirajo skladno z njihovim namenom npr. gostinski prostor kot CC-SI 12112 Gostilne, restavracije in točilnice. Kozolec (CC-SI 12713 Stavba za skladiščenje pridelka) je enostaven objekt do površine vključno 40 m², če ima do dve etaži, njegova višina ne presega 4 m, njegova globina ne presega 1 m in njegov nosilni razpon ne presega 4 m. Med nezahtevne objekte pa se razvršča tak kozolec, če ima eno ali dve etaži, če je skupna površina etaž do vključno 150 m², njegova globina ne presega 2 m in nosilni razpon ni večji od 5 m. Uredba za razvrščanje kozolcev med nezahtevne objekte določa izjemo in ne določa omejitve višine objekta. Vsi kozolci, ki se ne uvrščajo med enostavne ali nezahtevne objekte, se uvrščajo med manj zahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča koritaste silose in ali se pri njih upošteva pogoj nosilnega razpona?

Odgovor:

Koritasti silosi so klasificirani kot CC-SI 24202 Drugi kmetijski gradbeni inženirski objekti, ki se do površine 100m² razvrščajo med enostavne objekte, če njihova višina ne presega 5 m in njihova globina ne presega 2 m. Za te objekte ne rabite gradbenega dovoljenja, vendar pa tudi ti objekti ne smejo biti postavljeni v prostor v nasprotju s prostorskimi akti, pridobiti je treba mnenja pristojnih mnenjedajalcev, izpolnjevati pa morajo tudi vse gradbenotehnične in druge predpise. Objekti do površine 1000 m² se razvrščajo med nezahtevne objekte, če ne presegajo višine 10 m in njihova globina ne presega 4 m. Zanje je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt ter prijaviti začetek gradnje. Večji objekti so razvrščeni med manj zahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje na podlagi projektne dokumentacije ter po dokončanju gradnje pridobiti uporabno dovoljenje. Pri koritastih silosih se ne ugotavlja nosilnega razpona, saj so ti postavljeni na tla, razdalja med stenami pa je lahko kakršna koli. Omejitev razpona je v Uredbi določena zaradi varnosti pred porušitvijo objekta in s tem ogrožanja zdravja prebivalcev. Ker pa koritasti silos nima kam pasti, ker je že na tleh, se pri njem nosilnost razpona ne ugotavlja.

Vprašanje:

Kako se pravilno klasificira krmišče, če gre za objekt s streho, saj jih Uredba klasificira le med gradbene inženirske objekte CC-SI 24202 Drugi kmetijski gradbeni inženirski objekti? Ali je v tem primeru mišljen nepokrit objekt, kot neko korito?

Odgovor:

Uredba vse objekte, ki imajo streho in so namenjeni kakršnikoli reji živali (krmljenje, zavetje ali klasični hlevi) uvršča med CC-SI 12712 Stavbe za rejo živali. Med CC-SI 24202 Drugi kmetijski gradbeni inženirski objekti, med katerimi so omenjena »krmišča«, so uvrščena zgolj zgrajena »krmišča«, ki niso izvedena v obliki stavbe (npr. kot korita oziroma podobne gradbene konstrukcije).

Vprašanje:

Kako se klasificirajo in razvrščajo čebelnjaki? Je v čebelnjak dovoljeno namestiti bivalni del, za bivanje in izvajanje monitoringa nad čebelami?

Odgovor:

Čebelnjak se klasificira kot CC-SI 12712 Stavba za rejo živali. Med enostavne objekte se razvrščajo čebelnjaki površine do vključno 20 m², če imajo eno etažo, niso višji od 4 m in ne globlji od 1 m, ter njihov nosilni razpon ne presega 4 m. Med nezahtevne objekte se razvrščajo čebelnjaki površine do 100 m², če imajo eno etažo, njihova višina ne presega 6 m in njihova globina ne presega 2 m. Ostali se razvrščajo med manj zahtevne objekte.

Na strani Čebelarske zveze Slovenije so objavljeni tipski načrti čebelnjakov. Kot je iz primerov čebelnjakov razvidno, v čebelnjaku ni predvidena vgradnja bivalnega dela objekta, kot funkcionalnega dela čebelnjaka. V kolikor bi objekt ali kakršenkoli del le-tega želeli urediti kot bivalni objekt, tega kot celoto ni možno klasificirati kot čebelnjak CC-SI 12712 Stavba za rejo živali, temveč se ta stavba ali njegov del klasificira po namenu, npr. počitniška hišica kot CC-SI 11100 enostanovanjska stavba. V skladu s klasifikacijo se objekt tudi razvršča v ustrezno zahtevnost (zahteven, manj zahteve ali nezahteven objekt) ter se ugotavlja skladnost s prostorskim aktom.

Vprašanje:

Kako se določa etažo pri stavbi za rejo živali, ki ima pod prostorom za živali kanal pod rešetkami za odvod v gnojšče ali cel prostor za skladiščenje gnoja in gnojnice.

Odgovor:

Obstaja veliko različnih primerov izvedb, zato je treba preverit konkretne izvedbe, pri čemer se izhaja, da Uredba med nezahtevne objekt razvršča objekti, ki imajo eno etažo. Uredba še določa, da se za razumevanje pojma »etaža« uporabljata standard SIST ISO 6707-1:1998, zadnja verzija tega standarda prevedenega v slovenski jezik, in ga definira kot prostor med talno in stropno konstrukcijo ali med dvema zaporednima stropnima konstrukcijama ali med zadnjo stropno konstrukcijo in streho.

Vendar pa definicija etaže ne definira podrobno. Kot etaža se razume prostor pod prostorom za rejo živali, ki se lahko uporablja samostojno (npr. ima stojno višino). Prav tako različni odvodni kanali pod rešetko, namenjeni zgolj odvajanju gnojnice, še ne predstavljajo etaže. V primeru, ko gre za prostor, ki ga ni mogoče samostojno uporabiti (npr. nima stojne višine) in nima značaja etaže, hkrati pa ne služi zgolj kot odvodni kanal (npr. shranjevanje gnojnice), se ga lahko upošteva kot del prostora znotraj ene etaže. Seveda pa je v tem primeru treba uporabiti tudi pravilo merjenja višine, to je od kote tlaka najnižje etaže stavbe (poglobljeni del) do vrha stavbe.

V primeru različnih odvodnih jaškov in kanalov velja pravilo, da ne vplivajo na določitev globine stavbe, saj se ta, kot je prej zapisano meri od kote tlaka etaže in ne kote jaška ali kote temelja. Objekt se razvršča med nezahtevne objekte, če globina ne presega 2m in so izpolnjeni tudi vsi drugi pogoji.

Vprašanje:

Ali se lahko pred industrijska obdelava lesa – žaga za razrez lesa, kot dopolnilna dejavnost na kmetiji klasificira kot CC-SI 12714 Druge nestanovanjske kmetijske stavbe?

Odgovor:

V skladu s Standardno klasifikacijo dejavnosti se obdelava lesa kot je žaganje, uvršča med proizvodne dejavnosti. Vse stavbe, kjer se izvaja proizvodnja, se klasificirajo kot industrijske stavbe. Glede na navedeno se vse žage za razrez lesa, ki se gradijo kot stavbe, klasificirajo kot CC-SI 12510 Industrijska stavba, tudi če služijo kot dopolnilna dejavnost na kmetiji.

Vprašanje:

Ali je za postavitve profesionalnega rastlinjaka (jeklena konstrukcija, prekrita s polietilensko folijo, točkovni temelji - premera 30 cm, globine 80 cm) namenjenega gojenju rastlin v izmeri 1000 m², z vsemi potrebnimi priključki (elektrika, voda) treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba rastlinjake klasificira glede na njihov namen in sicer CC-SI 12711 Stavba za rastlinsko pridelavo. V primeru klasično grajenih rastlinjakov, se le ti razvrščajo glede na velikost objekta. Rastlinjak s površino do vključno 50 m², z eno etažo, višino do 4 m, globino do 1 m in nosilnim razponom do 4 m je enostaven objekt. Rastlinjak s površino do vključno 100 m², z eno etažo, višine do 6 m in globine do 2 m, brez omejitve nosilnega razpona se razvrščajo med nezahtevne objekte. Večji objekti se tako razvrščajo med manj zahtevne objekte. Samo v primeru, če bi ti objekti presegli tudi splošna merila iz drugega odstavka 5. člena Uredbe (višina objekta presega 25 m, kesonsko temeljenje, objekt s pilotnimi temelji daljšimi od 15 m, podzemnimi deli globljimi od 15 m itd.), se ti objekti razvrščajo med zahtevne objekte.

Vendar pa Uredba v četrtem odstavku 7. člena določa tudi izjemo, če gre za postavitve rastlinjaka - proizvoda, ki je bil kot celota dani na trg. Le-ti se, če presegajo merilo za enostaven objekt, ne glede na posebna merila iz priloge 1 in splošna merila, vedno razvrščajo med nezahtevne objekte. Uredba za te proizvode določa več pogojev, ki jih mora izpolniti proizvajalec. Za vse dele proizvoda, kot tudi za celoto odgovornost za varnost prevzame proizvajalec. To pomeni, da mora tak proizvod že vsebovati sistem pritrditve (npr. za betoniranje na mestu postavitve, proizvajalec v naprej ne more prevzemati odgovornosti, zato v tem primeru ne gre za objekt-proizvod), vsebovati mora ustrezne inštalacije in se jih ne sme dodajati naknadno. Samo v primeru, da proizvajalec preverja skupaj kot celoto, ustreza pojmu »proizvod, dan na trg kot celota«. V primeru postavitve takega proizvoda je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt. Do konca leta 2020 v zvezi s tem veljajo nekoliko drugačna pravila, določena v Zakonu o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20).

Vprašanje:

Kako se klasificirajo namakalni sistemi ali njihovi sestavni deli (npr. vrtin, črpališč, odzemni objekt)?

Odgovor:

Pri klasifikaciji in razvrščanju namakalnih sistemov se ločeno obravnava vodnjake/vrtine kot samostojne objekte in se jih klasificirali pod CC-SI 22223 Vodni stolp. Vodnjaki globine nad 50 m se razvrščajo med zahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje. Ostali del namakalnega sistema kot je črpališče, odzemni objekt in dovodno omrežje se klasificira pod CC-SI 21530 Sistem za namakanje in osuševanje in se razvršča samo po splošnih merilih (npr. enostaven objekt do globine 2 m in višine do 5 m).

3.2. DRUGI GRADBENI POSEGI:

Vprašanje:

Kam se razvršča oglasni objekt visok 4 m in širok 4 m?

Odgovor:

CC-SI 32130 Objekti za oglaševanje in informacijski panoji so klasificirani med druge gradbene posege in se razvrščajo med enostavne objekte do površine vključno 40 m². Veljajo pa tudi splošna merila, tako da so oglasni objekti enostavni objekti samo, če je njihova višina manjša od 2,5 m. Tako se oglasni objekt širine 4 m in višine 4 m razvršča med manj zahtevne objekte.

Vprašanje:

Kako se meri višina oglasnega objekta, kot drugega gradbenega posega?

Odgovor

V skladu s tretjim odstavkom 4. člena Uredbe se višina pri drugih gradbenih posegih meri od najnižje točke posega do njegovega vrha.

Vprašanje:

Kam se klasificira in razvršča merilni stolp za izvajanje meritev hitrosti vetra?

Odgovor

Stolp namenjen merjenju hitrosti vetra se klasificira kot drug gradbeni poseg pod CC-SI 33140 Merilna mesta za opazovanje naravnih pojavov, naravnih virov in stanja okolja. Vsi se razvrščajo med enostavne objekte.

Vprašanje:

Ali lahko investitor izvede samo nasip v najvišji višini 2,5 m, ali lahko izvede samo nasip terena z globino 2 m, ali pa se lahko sešteva in izvede nasip terena v skupni višini/globini 4,5 m?

Odgovor:

Peti odstavek 3. člena Uredbe določa: "Kadar več po namenu enakih enostavnih ali nezahtevnih objektov sestavlja celoto, takih objektov ni mogoče opredeliti kot enostavne ali nezahtevne, če bi se kot celota razvrstili v drugo vrsto zahtevnosti objekta." To pomeni, da se lahko kot enostaven objekt izvede enega ali drugega, saj je višina »drugega gradbenega posega« opredeljena v tretjem odstavku 4. člena iste Uredbe.

3.3. PRIKLJUČKI

Vprašanje:

Kako se klasificirajo priključki na objekte gospodarske javne infrastrukture? Enaka klasifikacija kot glavni objekt do odjemnega mesta; ni jasno, kateri je glavni objekt (ali npr. stanovanjska hiša ali objekt gospodarske javne infrastrukture).

Odgovor:

Uredba v petem odstavku 2. člena izrecno določa, da so priključki, s katerimi se objekt priključuje na javno gospodarsko infrastrukturo in drugi podobni priključki sestavni del objekta, zato se glede na namen njihove uporabe ne klasificirajo samostojno. Nadalje, pa je v tretjem odstavku 3. člena uredbe določeno, da se priključki, ki se gradijo samostojno, štejejo za enostaven objekt, če ne presežejo splošnih meril za razvrščanje gradbenih inženirskih objektov iz 5. do 7. člena te uredbe. Navedeno pomeni, da so vsi vodi, s katerimi je objekt povezan na gospodarsko infrastrukturo del objekta, ki ga oskrbujejo in nimajo posebej svoje klasifikacije. V tem primeru je glavni objekt, stavba ali gradbeni inženirski objekt, ki jo priključek oskrbuje. Vendar pri priključku ne govorimo o pripadajočem objektu, saj gre za sestavni del inštalacije objekta.

Vprašanje:

Ali se kanalizacijski priključek, ki se gradi hkrati z osnovnim objektom razvršča po zahtevnosti ali ne? Kako se priključek, ki se gradi hkrati z osnovnim objektom razvrsti glede na zahtevnost, ali kot manj zahteven objekt kot del stavbe, ali vedno kot enostaven objekt, ali kot enostaven objekt, če ne presega splošnih meril, ali mogoče celo v skladu s Prilogo 1 z merili za kanalizacijo ali pa se sploh ne razvršča?

Odgovor:

V skladu z Uredbo o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode kanalizacijski priključek (cevovod s pripadajočo opremo, ki je namenjen odvajanju odpadne vode ali mešanice odpadnih voda iz objekta v javno kanalizacijo in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijsko omrežje do zadnjega jaška pred objektom) pripada objektu, v katerem nastaja komunalna, padavinska ali industrijska odpadna voda ali mešanica odpadnih voda, ki se odvaja v javno kanalizacijsko omrežje. Uredba za te priključke ne predvideva svoje klasifikacije, saj gre za sestavni del objekta, kjer odpadna voda nastaja. Prav tako iz te definicije jasno izhaja, da ta del cevovoda ni javno kanalizacijsko omrežje in zato se ne klasificira kot CC-SI 22231 Cevovod za odpadno vodo (kanalizacija). Ker torej ne gre za samostojen objekt, ampak sestavni del objekta, se kanalizacijski priključek vedno razvršča skupaj z objektom, kjer odpadna voda nastaja, razen če se gradi naknadno. Če se priključek gradi naknadno, se ga skladno z tretjim odstavkom 3. člena Uredbe razvršča med enostavne objekte, če ne presežejo splošnih meril za razvrščanje gradbenih inženirskih objektov iz 5. do 7. člena te uredbe.

Vprašanje:

Uredba določa, da se pri naknadni gradnji priključkov preveri, da ne presegajo splošnih meril iz 5. do 8. člena uredbe. V teh členih je poleg splošnih meril navedeno tudi upoštevanje Priloge 1. Ali se pri določanju zahtevnosti priključka, ki se gradi naknadno, upoštevajo tudi posebna merila iz Priloge 1 ali ne?

Odgovor:

Uredba v tretjem odstavku 3. člena kot izjemo postavlja pravilo za priključke, ki se gradijo naknadno. V teh primerih gre za izjemo od pravila in določa, da se ti naknadno grajeni priključki ne razvrščajo kot celoten objekt, katerega sestavni del bodo postali, temveč se razvrščajo samo v skladu s splošnimi merili. Uredba v drugem odstavku 1. člena pojasni, da se objekti razvrščajo po splošnih podrobnejših merilih in po posebnih podrobnejših merilih. Za naknadno grajene priključke je izrecno navedeno, da se razvrščajo zgolj po splošnih merilih in ne tudi po posebnih merilih iz Priloge 1 (kjer priključki sploh niso klasificirani in zato tudi ni navedenih posebnih meril zanje).

Vprašanje:

Kako se klasificira in razvršča naknadno grajene naprave za ogrevanje z geotermalno energijo, in sicer izvedo vrtine globine do 150 m in vgradnja korektorjev za namen ogrevanja zemlja – voda.

Odgovor:

Izvedbo vrtin in vgradnjo geokolektorjev za namen izkoriščanja geotermičnega energetskega vira ureja Zakon o rudarstvu in se zanje Gradbeni zakon ne uporablja. Glede na navedeno za ta dela ni predpisano gradbeno dovoljenje, same vrtine pa tudi nimajo svoje klasifikacije.

Inštalacije in naprave potrebne za ogrevanje objekta, se štejejo za trajno vgrajene inštalacije in naprave v objektu, ki so namenjene delovanju objekta in se posebej ne klasificirajo, saj so del objekta. Uredba v Prilogi 2 v točki 4, določa, da med vzdrževalna dela na obstoječem objektu sodijo tudi namestitve novih naprav in z njimi povezanih napeljav za ogrevanje, hlajenje, pripravo tople vode, tudi za izkoriščanje obnovljivih virov energije. Glede na navedeno, tudi za vse inštalacije in naprave za povezavo vrtin in geosond z objektom in samo uporabo tako pridobljene geotermične energije, gradbenega dovoljenja ni treba pridobiti.

4. VZDRŽEVANJE:

Vprašanje:

Investitor želi v armiranobetonsko ravno streho namestiti tri strešna okna. Ob tem se ne bo posegalo v visokostenske nosilce in nosilne zidove (nosilne elemente), preboji za potrebe oken manjših dimenzij pa po vašem mnenju ne zmanjšujejo občutno nosilnosti strešne plošče. Ali se opisana dela lahko izvedejo kot vzdrževalna dela?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 41. točki prvega odstavka 3. člena vzdrževanje objekta opredeljuje kot dela, ki so namenjena ohranjanju uporabnosti in vrednosti objekta ter izboljšave, ki upoštevajo napredek tehnike, zamenjava posameznih dotrajanih konstrukcijskih in drugih elementov ter inštalacijski preboji. Uredba v Prilogi 2 pod točko 6. manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta določa, da med ta dela spada vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Gradbeni zakon in Uredba med manjša dela uvrščata samo inštalacijske preboje, ne pa tudi večjih prebojev za okenske odprtine. V navedenem primeru ne gre za vzdrževalna dela temveč za rekonstrukcijo objekta, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. (Več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Ali se poseg odstranitve parapetnega zidu pod oknom in s tem povezana sprememba odprtine iz okna v vrata v isti širini (pri čemer se ne posega v nosilno konstrukcijo in se obstoječe preklade ne dotika), uvršča med vzdrževalna dela

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 med vzdrževalna dela uvršča tudi preнове fasad, zunanjega stavbnega pohištva in strešne kritine. V kolikor gre za izvedbo, kjer parapetni del fasade ni nosilni del konstrukciji, ter se s posegom bistveno ne odstopa od originalne zasnove (npr. enoten raster oken), gre za vzdrževalna dela.

Vprašanje:

Ali je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za vgradnjo mini frčade in frčade v obstoječo streho objekta med obstoječe špirovce z izvedbo menjalnika, v kolikor le-ta ni spomeniško zaščiten in se ne spreminja namembnost?

Odgovor:

Uredba v prilogi 2 med deli na ovoju objekta in zasteklitve določa, da se med vzdrževalna dela šteje tudi vgradnja strešnih oken in izvedba frčad, vendar jih omejuje z vgradnjo med nosilnimi konstrukcijskimi elementi. Špirovci so sestavni del nosilne konstrukcije ostrešja, zato rezanje in nadomeščanje manjkajočih delov špirovcev z izvedbo menjalnikov pomeni poseg v konstrukcijo. Uredba med deli na konstrukcijskih elementih, ki se štejejo za vzdrževalna dela določa vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. (Več o delih na konstrukcijskih elementih v Tehnični smernici na strani 36).

Glede na zgoraj navedeno, se med vzdrževalna dela lahko šteje samo vgradnja strešnih oken in frčad med špirovce. V primeru, da je za vgradnjo frčade potreben izrez špirovcev, ne glede na to, da se le-ti nadomeščajo s prečniki, ne moremo več govoriti o vzdrževalnih delih, temveč gre za rekonstrukcijo, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

V primeru vzdrževalnih del na objektu, ki je spomeniško zaščiten, je za tak poseg treba pridobiti soglasje zavoda za varstvo kulturne dediščine. Vgradnja strešnih oken in frčad pa tudi ne sme biti v nasprotju s prostorskim aktom, ki velja na območju predvidene gradnje.

Vprašanje:

Ali je dvig ograje iz 1,8 m na 3,0 m možno izvesti in kakšne so zahteve oziroma omejitve za nameravani poseg?

Odgovor:

Gre za prizidavo objekta. Uredba določa, da so ograje klasificirajo med CC-SI 24205 Druge gradbene inženirske objekte, ki niso razvrščeni drugje. V skladu z drugim odstavkom 3. člena se objekt, ki zaradi prizidave preseže merilo za razvrstitev glede na zahtevnost, razvrsti v tisto vrsto zahtevnosti, ki bi se uporabila pri razvrstitvi novega objekta. Ograje višine do 3,5 m so razvrščene med nezahtevne objekte, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje za nezahteven objekt. Gradnja mora biti skladna tudi z veljavnim prostorskim aktom, ki velja na območju, kjer leži objekt. V kolikor ograja leži v varovalnem pasu ali v zavarovanem območju je treba pridobiti tudi ustreza mnenja.

Vprašanje:

Ali je za zaščito dela zunanje fasade nad lastnim balkonom v večstanovanjski hiši z lesenim opažem treba pridobiti kakšno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 opredeljuje vzdrževalna dela med katere sodi tudi prenova fasade na način, da se s posegi bistveno ne odstopa od originalne zasnove objekta. Vzdrževalna dela se lahko izvajajo brez gradbenega dovoljenja ter tudi brez prijave začetka del.

Ne glede na to, da za dela ni treba gradbenega dovoljenja, pa je treba pred pričetkom del preveriti, ali so ta dela skladna s prostorskim aktom ali drugimi predpisi pristojne občine (npr. odlokom o urejanju podobe naselij in krajine). Preveriti je treba, ali ne gre za avtorsko zaščiten objekt ali objekt, ki je varovan po predpisih o kulturni dediščini, saj je v tem primeru treba pridobiti ustrezno soglasje. Glede ugotavljanja bistvenega odstopanja, pa je treba paziti, da se z vzdrževalnimi deli same zasnove objekta ne spreminja, kar je še posebej pomembno pri enovito urejenih soseskah ali sklopu več enako zasnovanih objektov, ki tvorijo celoto.

Za poseg na fasado večstanovanjskega objekta opozarjamo na določbe Stanovanjskega zakona, ki v 15. členu določa, da etažni lastnik ne sme pričeti z izvajanjem vzdrževalnih del na skupnih delih večstanovanjske stavbe brez soglasja etažnih lastnikov, ki imajo več kot polovico solastniških deležev na teh skupnih delih.

Vprašanje:

Ali je za menjavo nekaj dotrajanih strešnih tramov treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Uredba v prilogi 2 pod točko 6. Manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta določa, da med vzdrževalna dela za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja sodi tudi vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi, in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Glede na navedeno, za menjavo posameznih tramov z enakimi ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja. (Več o delih na konstrukcijskih elementih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Investitor želi rekonstruirati star objekt, pri tem želi ohraniti gabarite objekta, zamenjal bi le obstoječ leseni strop z armiranobetonsko (AB) ploščo in prenovil ostrešje (zamenjava ostrešja s kritino). Ali je za takšno rekonstrukcijo po Gradbenem zakonu treba gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 35. točki 3. člena določa, kaj je rekonstrukcija. Zamenjavo obstoječega lesenega stropa z AB ploščo je rekonstrukcija in bo potreboval gradbeno dovoljenje. Tudi za zamenjavo

večine obstoječega ostrešja bo potreboval gradbeno dovoljenje. V skladu z Uredbo med vzdrževalna dela sodijo le dela, ko gre za vzdrževanje nosilnih konstrukcijskih elementov, zamenjava dotrajanih posameznih konstrukcijskih elementov, ki se nadomestijo z enakimi konstrukcijskimi elementi in manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki občutno ne zmanjšujejo njihove nosilnosti.

Vprašanje:

Ali se menjava celotne električne napeljave, tj. namestitev nove elektro omarice, novega odštevalnega števec, napeljava novih električnih kablov, namestitev novih avtomatskih varovalk šteje za vzdrževalna dela?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 v točki 3 opredeljuje inštalacijska vzdrževalna dela, kamor sodijo med drugim popravila ali zamenjava električnih vodov in napeljav ter v točki 4 namestitev naprav in inštalacij v, na in ob objektu, kamor med drugim sodijo tudi namestitve novih električnih napeljav. V navedenem primeru gre za vzdrževalna dela, v kolikor se za namestitev teh vodov in naprav bistveno ne posega v konstrukcijo, oziroma se izvaja zgolj manjše inštalacijske preboje. (Več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Kam spadajo tako imenovane plavajoče fotonapetostne (sončne) elektrarne, ki so izvedene na vodni gladini npr. umetnih jezer ali industrijskih ali kmetijskih zadrževalnih bazenov. Se gradnja le-teh lahko šteje za vzdrževanje objekta?

Odgovor:

V tem primeru ne gre za vzdrževalna dela na objektu za katera ni treba pridobiti gradbenega dovoljenja, temveč (če gre za stalno grajeno pritrditev na obalo in stalen priključek na električno omrežje) o gradnji fotonapetostne elektrarne, ki se klasificira kot CC-SI 23020 Elektrarne in drugi energetske objekti ter je zanjo treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

Vzdrževanje:

Ali se za vgradnjo zračnika potrebuje gradbeno dovoljenje ali to spada med redna vzdrževalna dela?

Odgovor:

Uredba v Prilogi 2 v točki 4 primeroma navaja vzdrževalna dela kot namestitev naprav in inštalacij v, na in ob objektu med katerimi so navedene tudi naprave in z njimi povezane napeljave za prezračevanje ter v točki 6 kot manjša dela na konstrukcijskih elementih objekta med katerimi so tudi manjši inštalacijski preboji konstrukcijskih elementov, ki ne zmanjšujejo občutno njihove nosilnosti. Vgradnja zračnika v fasado se lahko šteje za vzdrževalna dela, če gre za manjši inštalacijski preboj. V primeru, da je za vgradnjo zračnika treba izvesti večje preboje oziroma poseg v konstrukcijo, gre za rekonstrukcijo objekta, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. (več o prebojih v Tehnični smernici na strani 36).

Vprašanje:

Investitor želi za potrebe zaščite postrojev naprav plinske postaje na obstoječem objektu izvesti objekt s streho dimenzije 3,10 x 3,70 m, ki bo služil zgolj za zaščito naprav z manjšim nadstreškom nad vhodom v plinsko postajo v velikosti 4,9 m². Ali sodijo tovrstna dela med vzdrževalna dela in kakšna dovoljenja stanovalci potrebujejo za izvedbo nove plinske postaje, ki se bo izključno uporabljala za delovanje objekta – stanovanjskega bloka?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 33. točki 3. člena določeno, da je prizidava gradnja, pri kateri se gabariti obstoječega objekta povečajo v horizontalni ali vertikalni smeri. Uredba v prilogi 2, v točki 4 sicer

med vzdrževalna dela uvršča tudi namestitve novih naprav in z njimi povezanih napeljav za ogrevanje, vendar pa se glede na definicijo prizidave ne sme dodajati prostorov, ki bi povečevale dimenzije objekta. Tako v tem primeru govorimo o prizidavi objekta, za katero je treba pridobiti gradbeno dovoljenje.

Vprašanje:

Ali je izvedba dodatnih parkirnih mest na dokupljenem zemljišču, ki meji na zemljišče ob obstoječem gospodarskem objektu, šteti za vzdrževanje odprtih površin ob obstoječem objektu, kot ureditev namenjeno parkiranju?

Odgovor:

Gradbeni zakon v 3. členu v točki 40 vzdrževalna dela opredeljuje kot dela, namenjena ohranjanju uporabnosti in vrednosti objekta ter izboljšave, ki upoštevajo napredek tehnike, zamenjava posameznih dotrajanih konstrukcijskih in drugih elementov ter inštalacijski preboji. V 33. točki istega člena pa gradbeni zakon določa, da je prizidava gradnja, pri kateri se gabariti obstoječega objekta povečajo v horizontalni ali vertikalni smeri. Glede na definicijo izhaja, da se dela vezana na vzdrževanje odprtih površin, vežejo samo na že obstoječe površine, ki pripadajo objektu in so bile kot take tudi sestavni del dovoljevanja in ne na nove površine, ki spreminjajo gabarite objekta. Tako ureditve dodatnih parkirnih mest na novem zemljišču, ki povečuje zunanjo ureditev objekta ne moremo šteti za vzdrževalna dela, temveč gre v tem primeru za prizidavo.

Vprašanje:

Ali se namestitev reklamnega panoja na obstoječ objekt, šteje za samostojen objekt ali "drug gradbeni poseg" oziroma ali gre za objekt, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Gradbeni zakon ureja zgolj pogoje za graditev objektov. Gradbeni zakon v 25. točki 3. člena objekt definira kot stavbo, gradbeni inženirski objekt ali drug gradbeni poseg, narejen z gradbenimi, zaključnimi gradbenimi ali inštalacijskimi deli, sestavljen iz gradbenih proizvodov, proizvodov ali naravnih materialov, skupaj s trajno vgrajenimi inštalacijami in napravami v objektu, ki so namenjene delovanju objekta. Če se preko fasade, brez gradbenih, zaključnih gradbenih ali inštalacijskih del obeša oglasna platna, glede na zgornjo definicijo, še ne moremo govoriti o graditvi objektov.

V kolikor pa se za namestitev oglasnih panojev izvajajo gradbena dela, zaključna gradbena dela ali inštalacijska dela, se namestitev reklamnih panojev na fasade objektov ne razvršča ločeno od osnovnega objekta, saj se skladno s prvim odstavkom 3. člena Uredbe, ločeno razvršča samo samostojne objekte. V primeru nameščanja oglasnega panoja torej govorimo lahko le o vzdrževalnih delih na fasadi objekta ali v primeru večjega poseganja v konstrukcijo objekta in spreminjanju konstrukcije o rekonstrukciji objekta.

V skladu z drugo točko priloge 2 Uredbe so med vzdrževalnimi deli določena tudi dela na ovoju objekta in zasteklitve, kamor sodi tudi prenova fasade, zunanjšega stavbnega pohištva in strešne kritine na način, da se s posegi bistveno ne odstopa od originalne zasnove objekta.

Vprašanje:

Ali se nadomestitev obstoječih reflektorjev na nogometnega igrišča z novimi večjimi reflektorji šteje za »druga vzdrževalna dela na gradbenem inženirskem objektu«?

Odgovor:

Gradnja novih višjih reflektorjev se v skladu z četrtem odstavkom 3. člena Uredbe šteje za naknadno grajeno opremo, ki se razvršča v skladu s splošnimi merili iz 5. do 8. člena uredbe. Reflektorji višine 20 m se razvrščajo med manj zahtevne objekte za katere je treba pridobiti gradbeno in uporabno dovoljenje.

5. PREHODNE DOLOČBE:

Vprašanje:

Ali obstaja prehodno obdobje za enostavne objekte, ki po 2. juniju potrebujejo gradbeno dovoljenje?

Odgovor:

Glede prehodnih določb v zvezi z enostavnimi objekti, ki od 2. 6. 2018 dalje potrebujejo gradbeno dovoljenje pojasnjujemo, da to rešujeta 10. in 11. člen Uredbe. V 10. členu je določeno, da se v postopkih začetkih pred uveljavitvijo uredbe objekti uvrščajo po prejšnji uredbi, oziroma po novi, če bi bila ta ugodnejša za investitorja. V 11. členu pa je določeno, da se že zgrajeni objekti po novi uredbi razvrščajo samo, če je to za investitorja ugodneje, v nasprotnem primeru velja razvrstitev, kot je bila določena v stari uredbi. To pomeni, da se obstoječi že zgrajeni enostavni objekti, ki bi se sicer po novi uredbi razvrstili med nezahtevne objekt, še vedno razvrščajo med enostavne objekte za katere gradbeno dovoljenje ni potrebno.

Vprašanje:

Ali 10. člen Uredbe, ki govori o začetih postopkih in ne o začetih upravnih postopkih, predvideva, da je začetek postopka tudi dogovor med investitorjem in projektantom oziroma podpis pogodbe?

Odgovor:

Pojem »postopek« uporabljen v 10. členu Uredbe se nanaša na upravne postopke, ki so določeni v Gradbenem zakonu. Podpis pogodbe med projektantom in investitorjem v Gradbenem zakonu ni opredeljen kot upravni postopek, zato ta določba v teh primerih ne velja. V primeru gradnje enostavnih objektov Gradbeni zakon ne predvideva upravnih postopkov, zato v tem primeru tudi ne moremo govoriti o začetih postopkih. V skladu z upravno – sodno prakso velja, da če je bila gradnja začeta v času veljave stare Uredbe o razvrščanju glede na zahtevnost gradnje, velja stara uredba.